

dre Synsmænd skulde afgive et Skjøn, for at komme til det Resultat, Forordningen paabyder, at Enhver kommer til at give en passende Erstatning i Forhold til den Nytte og Brug, han har af Sagen.

Vi have, som sagt, allerede i flere Aar, ligesiden 1847, havt med disse Forretninger at gjøre, og vi have erfaret, hvad det er, der har filltet sig i Veien, for at opnaae det Gode, Forordningen tilfigter; men det er naturligt, at, da vi, som Rægsfolk, have skrevet dette efter vore egne Tanker, kan det gjerne være, at de lovkyndige Medlemmer i Thinget ville kunne finde Meget at indvende derimod, navnlig fra Formens Side, eller at det kunde staae bedre i en anden Paragraph. Det er derfor vort Ønske, hvis det ærede Thing sandt Andledning til, at Sagen skulde nyde Fremme, at der da blev nedsat et Udvalg, for at Sagen kunde blive nøiere drøftet og maaffee komme i en bedre Form, naar derved blot kan opnaaes det, vi dermed tilfigte, da dette alene er vor Hensigt.

Blechingberg: Det er mig ikke aldeles klart, hvorledes de ærede Forslagsstillere have tænkt sig Forholdet mellem den saakaldte Pluralitet af alle deri Interesserede paa den ene Side og Mølleeieren paa den anden Side. Stiller jeg Forslaget ved Siden af den 16de § i Forordningen af 29de Jult 1846, saa vil Hensynet til denne Lovs Indhold føre alternativt enten til Forlig eller til Kjendelse. Skulde det være Meningen, maatte jeg formene, at Forslaget vilde være i høj Grad præjudicerende for Mølleeieren, der derved skulde tvinges til enten at nedlægge sin Mølle eller foretage Forandringer i Bærkets Indretning, mod derfor at lade sig affinde med Erstatning. Skulde det derimod ikke være Meningen, at Mølleeieren skulde være undergivet saadan Tvang, saa vendes Tvangen til den anden Side, nemlig mod den supponerede Minoritet; det skal da være en Overenskomst med Mølleeieren og den saakaldte Pluralitet af alle deri Interesserede, der skal kunne paatvinge en Minoritet Forpligtelse til at deeltage i en saakaldet billig Erstatning, uagtet dog denne Minoritet ikke dertil er villig. Jeg maatte imidlertid formene, at, selv naar Forslaget forstaaes

paa denne Maade, vil det dog ikke være retfærdigt i Forhold til denne Minoritet; thi, samstemmer Mølleeierens og den omtalte Pluralitets Interesser i en Foranstaltning af den Bestaaffenhed, hvorom her er Tale, kunne de jo udføre den for deres egen Regning; derimod seer jeg ikke, at der deri er nogen Berettigelse til at paatvinge Minoriteten Deeltagelse i Erstatningen. Men ved Siden deraf maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar der nævnes Pluraliteten af alle deri Interesserede, er dette mig noget meget dunkelt; det foranlediger det Spørgsmaal: Hvo skal afgjøre, hvem der ere de Interesserede, for at udfinde den Pluralitet, hvorom der er Tale, og hvilken Interesse er der Spørgsmaal om; hvorefter skal det afgjøres, om en saadan Interesse finder Sted eller ikke? Skal det afgjøres efter Antallet af de Personer, som forlange det, kunne jo Personer, der have meget ringe Interesse deri, paatvinge dem, der have særdeles betydelig Interesse deri, Deeltagelse i de Foranstaltninger, hvorom der er Spørgsmaal, og i den Erstatning, hvorom der er Tale. Det synes mig saaledes, at det omhandlede Forslag relativt til Mølleeieren, hvis han ikke skal være undergivet Tvang, er overskødig, i modsat Tilfælde derimod ogsaa med Hensyn til ham og i ethvert Tilfælde med Hensyn til den anonyme Minoritet uretfærdigt, og derfor kan jeg ikke gaae ind paa at give min Stemme til at fremme dette Forslag. Af langt mindre Vigtighed er Gjenstanden for den 2den Paragraph i Forslaget, og jeg skal herom kun tillade mig den Bemærkning, at det ikke staaer klart for mig, hvorledes de Mænd, der omtales i Forordningens 2den Afdelings 2det Afsnit, og hvis Virkefreds er saameget mindre, kunne formodes at være dygtige til at udføre det Hverv, som er tiltænkt dem i Forslagets 2den Paragraph, og hvorledes Forretninger af den Bestaaffenhed som de, hvorom der her tales, kunne udfyldes mellem disse Synsmænd, som, valgte for mindre Districter, ordentligviis have en langt mere indskrænket Virkefreds. Det er imidlertid ikke saameget den 2den som den 1ste Paragraph, der foranlediger, at jeg har troet at burde udtale mine Ansuelser om dette Forslag.